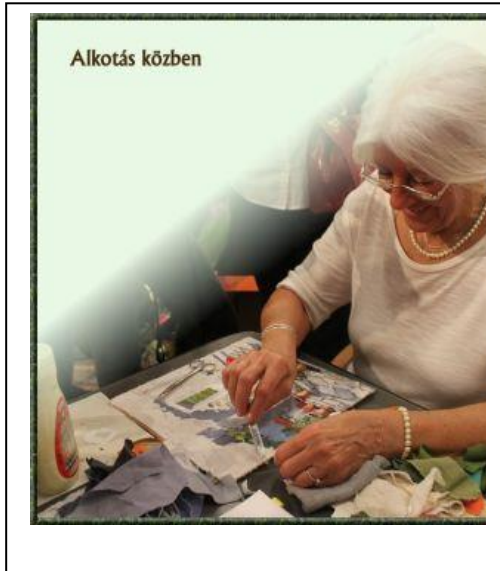

SZÍNES VILÁG Keresztes Zsuzsa Tamási 2021 október 12

"SZÍN---JÁTÉK "

Színeiddel akkor játszatsz,
ha már minden színed tiszta,
s tudod, hogy miért változik
vörössé a sárga, vissza.

Ha az eged színtelenül
folyik bele álmaidba,
hiába is titkolózol:
álmaidnak nincsen titka.

Évek múltán színeidből
lehet remény, lehet halál.
S egyik szín a másikhoz--mint
egyik hang a másikhoz
csöndesülve visszatál.

Dr. Vitéz Ferenc

Amikor, majd 3 éve Stekly Zsuzsa bonyhádi kiállításán vettünk részt, örültem, hogy elfogadta felkérésemet egy KKG-s kiállításra. Akkor az október jó időpontnak látszott, de nem gondoltuk, hogy 2021 lesz belőle és csak ma teremődik meg a megnyitás lehetősége, s magam főként nem, hogy szabódásom ellenére, miszerint csak szervezem az eseményt, a megnyitás megtiszteltetését is vállalhatom.

Volt idő aggódni is, hezitálni és felkészülni is, hogy mi hangozzék el itt és most. Zsuzsa a Tamási Művészkereszt szövetségének már számos alkalommal volt csoportos kiállító Tamásiban a TG és KKG terében egyaránt. 2012-ben a Tamási Galéria egyik legnépszerűbb kiállítási anyagát mutatta be városunkban.

Mégis a fehér papír előtt ülve, töprengve kerestem miként tudnám Őt bemutatni a mai közönségnek. Aztán a róla és kiállításairól meglelt gazdag és színes adatok és gondolatok az alkotásai sokrétűségével való szembesülés, valamint azok létesülésének igényes és változatos gyakorlata merész elhatározásra bátorított. Mi lenne, ha a rongy-kollázs készítésének analógiájára mintáján gondolati mezőben próbálva technikai gyakorlatát követve, kísérelném meg alkotói-emberi méltatását.

Ahogy kosara roskadozik a sokféle sokoldalúan használható, módosítható alapanyagaival, úgy a nyilvánosan elérhető adatok ismeretek, méltatások, és a kíváncsiskodásomra megosztott apró titkok összefűzése egységessé formálása lehet a kínáló eljárás.

Sorakoztassuk akkor teljességre törekedve, az összkép megrajzolásához a kívánt részleteket:

Keresztes Zsuzsa volt textilfestő, intarziakészítő, keramikus, épületmakett-készítő, 14 évig a MTV szcenikai műhelyében szobrász, keramikus és makettes.

Régóta Budapesten él, de nem ismeretlen számára az alföldi világ, szülei ágán járságának vallja magát. Biciklizett a határban, vigyázott az álatokra félt a lovaktól, s ezért megtanult lovagolni.

Rongyképei mellett olajképei, palaképei, toll-, és ceruzarajzai, valamint akvarelljei hirdetik alkotó fantáziáját, hitét és szellemiségét.

Képzőművészeti szabadiskolájában Márffy Ödön csendes és „finom” mesterként vezette be minden művészeti ágba. Gimnazistaként a sportban próbálta meg magát, s lett ifjúsági válogatott kosárlabdázó. A rajzolás kedvtelésből művelve készült a főiskolára, de a sikertelen kísérletek után keramikus, műszaki rajzoló és marketing szakember lett.

NYILATKOZTA, hogy: Amit én csinállok, számomra nem munka – még a kenyérkereső időszakomban is JÁTSZHATTAM! Amit az ember örömmel csinál, az feltölti. Fiaim és 7 unokám is „gyakorlatiasan szellemi emberek”, nyitott szemmel járnak a világban, nyitottak a szépre és jóra. Sokoldalúan felkészültek és kreatívak.

Alkotótársaival hagyományőrző is szeretne lenni, a széthulló, porladásnak, enyészetnek indult valamikori csodákat meg kell örökíteni. Azt tartják, hogy csak a tiszta és valódi érték – épület, táj, alkotás – romjai lesznek szépek holtukban is.

Keresztes Zsuzsa: A KOCSISZEKÉRRŐL: Az elrozsdásodott - valaha remek kovácsmunkával hajlított, kalapált, cifrázott - összetartó és díszítő fémpántok, vasalások még leplezetlenül fogják egybe a foghíjas kerekeket, tartják a saroglyát, még őrzik a csizmatalp nyomát a cifrára kanyarított. indaszerű "fellépőn". És igen! A FERGETTYŰ! Ez az "ötödik kerék". Ami az elülső tengely párnáján fekszik - egyetlen szöggel kapcsolódva össze a tengellyel. Amíg ezt nem találták ki, a szekér szinte csak egyenesen előre tudott haladni A "fergettyű" teszi lehetővé, hogy az első tengely jobbra is balra is elfordulhasson. Erre a szenzációs ötletre épült az egész világon a gépkocsigyártás!

HUNGARIKUM! Legyünk büszkék rá! Szeressük, őrizzük, tiszteljük

Tervezi: SZEKÉRANATÓMIA rajz-tablóimból készül egy kis album a TINTA Kiadónál, amelyhez kortárs íróbarátaimtól is kértem és kaptam s z e k é r m e s é k e t , izgalmas szacikket és Édesapám 80 évvel ezelőtti / gyerekkoromból/ készült fényképei is belekerülnek. Nostalgia kiadvány lesz egy valós--élhető és még emberi ÉLETRŐL és arról a csodáról, ami a szekér "ÖTÖDIK KEREKE".

Feledy Balázs: A rongy apoteózisából részlet: Keresztes Zsuzsa évtizedek óta járja az országot, részese művésztelepi munkáknak, határainkon belül és kívül, mindenütt rajzol és képeket készít. A rajzolás szó szerint igaz, mert finom, érzékeny vonalkultúrával örökíti meg például városélményeit, de a képkészítés nála nem festést jelent, hanem azt, hogy — nincs jobb szó — rongy alapanyagokból szabja, varrja, ragasztja, illeszti össze munkáit, melyek képi hatása varázslatos. Sajátos és egyedi képkészítési technikája - végső soron textilkollázs - ráadásul a reneszánsz perspektíva szabályainak legmesszebbmenőkig történő alkalmazását jelenti, melynek következtében intenzív térhatások befolyása alá kerülünk, szervesen megválasztott színeivel együtt. Képi világa derűs, de képes gondolati mélységek megragadására, például, amikor Hamvas Béla írása válik szellemi forrásává.

Alkotásai megtalálhatók:

- A parlamentben, a BME épületeiben, az Óbudai Zsinagógában
- Nagyméretű (170x60) Árpád-házi Szent Margit képe a Segesdi Ferences-rendi Templom szentélyében kapott állandó lakhelyet.
- Ezernél is több műve világunk számos pontján, fellelhető intézményekben, gyűjtőknél és boldog tulajdonosoknál, néhány ezekből Tamásiban is.

Részlet a Keszthelyi kiállítása megnyitójából: Ezek az alkotások önálló gondolkodást, kreativitást igénylő feladatok voltak, amelyeknek minden darabja egyedi. Van egy szó, amely Zsuzsa

alkotásaira és éppen ebből kifolyólag életére is illik: ez a FÉNY szó. Ez az üzenet áthatja a kompozíciókat, s fontossá válik a művész életében. Természetesen, mint a festészetben – megjelenik az árnyékolás a rongyképeken is, s így lesz egységes a fény és árnyék, ahogy az életünk is. A hagyomány tisztelete Zsuzsa munkáiban fontos elv és megörökítést kíván. Rácsodálkozhatunk ezekre a képekre több szempontból is: színviláguk tisztasága, vidámsága, nyugalma miatt is. A rongyból minden tárgy életre kel az alkotásokon, hűen ábrázolt lesz, mintha festményt látnánk: egy templomot, kazlakat, virágokat, téli szőlőtőkét.

Kiss Gábor: „Tégedet, ez ünnepre hívatnak”.... részlet: Mert tulajdonképpen mi is egy képzőművészeti kiállítás? Adott egy művész, legyen az festő, szobrász vagy rongyművész. Általában magányában, csendesen, legtöbbször elzárkózva a világtól, távol az őt körülvevő közösségtől elkészíti legjobb tudása szerint a nagybetűs Alkotást. De ezt nem maga-maga számára teremtette, hanem mások számára, az őt körülvevő közösség tagjainak. Eleinte biztos félve lép a nyilvánosság elé a művész, lamentál, vajon tetszeni fog-e másoknak is, érteni fogja-e más is a legjobb tehetséggel, talán kínlódva létrehozott műalkotást. Aztán a közösség megszemléli az alkotást vagy alkotásokat. Elgondolkoznak, miért alkotta meg ezt a művet, ezt a rongyképet a művész? Studíroznak a nézők, mit akart vajon üzeni nekünk az alkotó, mikor élénk tárta a lelkének belsejéből előtörő érzéseket tükörként mutató képeket? És akkor egy láthatatlan híd keletkezik az Alkotó és a képet szemlélő között, amelynek íve, maga az alkotás, a mi esetünkben most egy színes, használt rongyokból megálmodott csoda.

Kiállításai:

- Rongyképeiből először 1996-ban állt össze kiállításnyi anyag, azóta szinte folyamatosan állít ki.
- Kiállításai a legkülönbözőbb helyszíneken szerepeltek: pajtában, a Hilton-kerengőben parókián, atomerőműben...
- Országos Könyvtárakba és iskolákba "adták kézről kézre"
- Nagyszámú belföldi és Kárpát medencei (Füleki, Kolozsvár, Nagypetri) kiállításokon kívül
- meghívták Bécsbe (4 alkalommal),
- Limassolba Ciprusra,
- Montenegróba,
- Luxemburgba (2 alkalommal),
- Szófiába és onnan öt bolgár városba.
- 2021 a KIÁLLÍTÁSAI 25. JUBELIUMI éve MA és ITT! Köszönjük, hogy együtt ünnepelehetünk!!!!

Részlet Vitéz Ferenc méltatásából: Nem adok irodalomtudományi párhuzamokra épített értelmezést, ám Keresztes Zsuzsa téma (és cím-) választása tudatosan vállalja a Kaffka Margittal való rokonságot. Radnóti megállapítása szerint a prózája elveti a társadalomábrázolás szociológiai jellegét – a „megfigyelt társadalom” helyett a műalkotás maga teremti meg az új közösséget.

Ennek tükrében: Keresztes Zsuzsa is a „megélt idő” árnyalatait, anyagszerűvé, szinte zeneileg megszólaltatható „kiterjedését”, áramlását, nekilendüléseit-megállapodásait fogalmazza képpé. Az őszi lépcsős sétány – noha melankolikus a hangulat – fölfelé vezet. Az elhagyott, régi kert rozsdaháló csipke-kapuját tavaszi lombok és virágok pompázzák körül. Az elfelejtés mögött mindig fölsejlik a Gondviselő erő.

Laurency Lilla középiskolás dolgozatából RÉSZLETEK: Én azt kérdeztem meg Zsuzsa nénitől, hogy nem nehéz-e számára elengedni egy-egy képet? Zsuzsa néni valahogy így válaszolt nekem:”De igen,

nehéz volt. Főleg eleinte, de aztán idővel ez könnyebb lett. Már nem fájt annyira, hogy elengedjem őket, de még most is van egy-két olyan kép, ami nagyon a szívemhez nő. De egy idő után túl sok helyet foglalnának el, és nem lenne hely az újabbaknak. Viszont mikor meglátom a boldogságot a visszajáró vásárlóim arcán, és élményeiket hallgatom, az nekem megadja azt az örömet, ami kárpótolja a kép elengedését. Nem tarthatunk mindig mindent magunknál. Meg kell tanulnunk elengedni bizonyos dolgokat, hogy helyet kapjanak az újabbak...”

Még egy mesét is mondott nekünk, ami három királyfiról szól. „Itt is, mint minden mesében, a legkisebb fiúé a dicsőség” - azt mondta, hogy ne arra gondoljunk: ‘Ez egy gyermekmese’, hanem arra: ‘Mi az üzenete a mesének’. Hiszen minden mesének és történetnek van üzenete, még manapság is. Pedig azért lássuk be, hogy manapság olyan filmek is vannak, amikre rögtön rávágjuk: ‘Ennek semmi értelme!’, pedig még a legbutábbnak tűnő, gyerekes, értelmetlennek látszó mesének is lehet, sőt van üzenete, és ha belegondolunk ebbe, rájövünk, hogy talán érdemes foglalkoznunk vele.

Bakó Annamária gondolataiból: Én inkább az itt látható művészet spiritualitásáról ejtenék néhány szót: miközben kitörő tetszéssel fogadjuk ezeket a képeket, tudnunk kell, hogy nem feltétlenül fogadja be a mai képzőművészeti kánon. Előfordul, hogy előítélettel kizárják a megmérettetésből, mert olyan, mint egy jó festmény, de nem az! De miért kellene a nagybetűs Művészet körein kívül rekednie annak, aki festék, kő vagy bronz helyett anyagának rongydarabokat választ, aki gyönyörködő és gyönyörködtetni akaró emberként saját alkotásának készítésében leli örömét, felmutatva, hogy a Teremtett Világ iránti tisztelet és hála, azt követeli tőlünk, hogy ne higgyünk a hasznavehetetlenségben, hogy mentsük a szemétsorsra szánt dolgait életünknek. Így tettek szépanyáink, dédanyáink, nagymamáink otthonuk díszítésére megszőtték rongyból szebbnél szebb szőnyegeiket, falvédőiket.

„A képek készítése mindennapi aprólékos-játékos örömforrás inkább, mint feladat” – írja egyhelyütt Keresztes Zsuzsa, Nos én kívánok még további, sok örömenével telő alkotói évet és mint könyves barátnő kívánom és remélem, hogy egyszer, nem túl sokára megjelenik majd egy csodálatos album is erről a hihetetlenül sokszínű művészpályáról, melyben a látványos oldalak között helyet kapnak az eddig a fiók mélyén szerényen várakozó, megbújó megdöbbenően szép verseid!

Díjakat nyert:

- Keszthelyen,
- Komáromban,
- Miskolcon,
- Balatonfüreden hét alkalommal
- 2012.ben az AMKA Betlehemi pályázatára készült képét RÓMÁBA vitték a "100 BETLEHEM NEMZETKÖZI KIÁLLÍTÁSRA"
- Vonyarcvashegyi Nemzetközi Pályázaton I. díj.
- Pápán közönségdíjat kapott, ottani kiállítással
- Pandémia alatt az Országos Képző és Iparművészeti Társaság, OKIT, online pályázatainak szavazással ért el első és második " díjat ".

Vass Zoltán: megtalált pillanatok részlet:

Az ember nem akar vakon bolyongani a világban, kutatja, ami visszatekint rá, és akkor már saját lényegére ismer, felfedező kíván lenni, olyan utakat járna, ahol spirituális kincseket talál, amely inspirál és elevenére tapint, végső soron visszamutat Istenhez. Ekkor – a művek jelenetei előtt állva

– elámulunk, lám, többé már nem színez ábrándok délibábja. Ami megszólít (vagy elég, ha csupán hívás hallik), arra reagálni kell, így aztán a málló fal nem lesz az elmúlásé, leperdülő levél is öröklét része marad, semelyik pillanat nem tud ízzé-porrá zúzni. Illúzió átváltozik, nincs vég, csak időtlenség, a megszokott formák felbomlanak, hangok, epizódok átértékelődnek, be-gubózó csend és kiteljesült magány tobzódásban tornyozódik. Mit számít többé, hogy a harmat gyöngysora peng vagy csobban, ha fölötte az ég pírja lobban. Nem marad más, csupán ami számít, vagyis mindaz, amit látni. Heuréka!, szólna a béka – ez is, és minden a mennyből és földből fakad, valamennyi póré csapat, Keresztes Zsuzsa sem ámit: „Mennyire jó mindezt látni és bejárni!”

Jolsvai András Te, rongyos élet: , nem olyan trivialis ez, hogy vasba másfajta dolgokat kell álmodni, mint - mondjuk - porcelánba, menjenek el például a Zsolnay-múzeumba, és máris elgondolkodhatnak a kérdés bonyolultságán....az sem lehet véletlen, ki milyen anyaghoz vonzódik - vagyis hogy a művész lelke benne van....az anyag hat a műre meg a művészre, és viszont.

... a rongyból készült miniatúr csendéletek, zsánerképek éppen az anyagválasztással szemben üzenik, hogy az élet szép, és élni jó - és épp a választott anyag ad külön erőt, külön bájt Keresztes Zsuzsa rongyképzésművészi törekvéseinek - tudniillik hogy itt a semmiből, az enyészetből lesz ismét valami, sőt nem is akármilyen; hanem, úgy tűnik, máris túlmagyaráztam ezt a dolgot, amit pedig csak nézni kell, jókedvűen, derűsen - a többi úgyis jön magától.

Részlet „A rongykép születése-” ből: Picasso-tól olvastam, hogy "A művészet lemossa a lelket a mindennapok porától." és ebben a tisztulásban az alkotó és a művek szemlélője is részesülhet szerencsés esetben. Szeretnék én is nézhető, érthető, az érzelmekhez is eljutó képeket varázsolni, - és nem rejtvényeket feladni. Talán az is feladatunk korunk kegyetlen világában, hogy legalább szigeteket őrizzünk meg a hit, a tiszta szellem, a rácsodálkozás pillanatainak. És ez gyógyíthat is. Egy alkotás látványa megszelídítheti a gondolatokat, indulatokat, érzelmeket. Béke költözik szívbe-lélekbe, ez a HARMÓNIA.

A felidézett „színes világ” részletek biztosan alkalmasak a KERESZTES ZSUZSA című KÉP megelevenítésére, s ha valakiben mégis maradt homályos részlet az csakis az én hiányosságomnak tudható be. Ismerőseim tudják rólam, hogy gondolataim kifejezésének kultúrája kritizálható. Valószínű, hogy a hiányosságot a gyenge rajzkészségem, esetleg a színérzékelésem fejletlensége, netán az alkalmazott „ragasztó” helytelen kiválasztása, vagy az alkalmazott „alapozásgyengesége” eredményezte. Ám szerencsére, és valamennyiünk örömére a köröttünk elhelyezett 31 alkotás, mint fényforrás színes és diszkrét harmóniája láttatja velünk alkotójuk mély, de a részletekre is érzékeny látásmódját, meg és beláttatni képes alkotóerejét, az értékteremtésbe és mentésbe vetett szilárd hitét, a játékosságában folyamatosan megnyilvánuló életörömét.

HÁT ennyi talán elég is egy hétunokás 84 éves, mindig valamivel pizsmogó alkotóból...Kinek képei napi örömforrások számára!